

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΟΤΗΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
23
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄.
Αριθμός Φύλλου 187
Τιμή φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Του κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Μέσα εις ένα πλαίσιον εὐδοκίας και εὐρήνης, με ποιμένας ἀγραυλοῦντας, με ἀγγέλους ψάλλοντας τὸ ὠσαννά, εἰς μίαν φάτνην ἀλόγων ζώων, ἐγεννήθη ὁ κῆρυξ τῆς Ἀγάπης και τῆς Εἰρήνης, ὁ κῆρυξ τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν, παράδειγμα μέγα, αἰώνιον και ἀθάνατον τῆς μέχρι αὐτοθυσίας φιλαλληλίας.

Ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεέμ ὑπεσήμαινε τὴν ἀνατολήν τοῦ νέου κόσμου ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παλαιοῦ. Μεταξὺ τοῦ ἀνάρχου Παρελθόντος και τοῦ ἀπείρου Μέλλοντος, μεταξὺ τῆς κακῆς χθρὸς και τῆς εὐέλpidος αὐριον ἀνυψοῦτο, πάνσεπτον και ἀνεξάντλητον ὄροσημον, ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Καὶ σύμβολον αἰεζων, κέραν τοῦ χρόνου και ὑπεράνω πάσης ἀνθρωπίνης ἐρμηνείας ἐτίκτετο τὸ Θεῖον Βρέφος—ὁ Λυτρωτής. Ἐκεῖθεν ἀρχεται ἡ δρᾶσις τῆς ἱστορίας—μία δρᾶσις ἀδιάκοπος, πολυάκτινος, θερμουργός, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα τῶν Ἀληθειῶν ποῦ διεκήρυξεν Ἐκεῖνος.

Νέοι κόσμοι διεπλάσθησαν, νέαι ἠθικαὶ ἀξίαι διεμορφώθησαν, νέα συνθήματα διεδόθησαν, νέα σύμβολα ἀνεστηλώθησαν εἰς τὰ κενωθέντα βᾶθρα τῶν παλαιῶν πίστεων και δογμάτων.

Ἡ μεγάλη Ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων πρέπει νὰ εἶναι ἡμέρα χαρᾶς και ἐλπίδος, διότι ὅ,τι ἀνέτειλεν ἀπὸ τὸ πτωχὸν σπήλαιον δὲν ἔδωσε οὔτε θὰ δύση ποτέ. Ἡ Εἰρήνη ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Ἐλευθερία και ἡ Ἐλπίς εἶναι αἱ ἀσύντριπτοι δυνάμεις, ποῦ φωτίζουν τὸν κόσμον και ποῦ προαναγγέλλουν τὴν νίκην τοῦ φωτός κατὰ τοῦ σκοτός. Ἀπὸ τὰ βᾶθρα τῶν αἰώνων ἀνατέλλει τὸ ἄστρον τῶν μάγων, εἰς τὴν καρ-

δίαν τῶν ὁποίων ἐπαλλετὸν φωτεινὸν ἀνθος τῆς νέας πίστεως, ὡς ἡ ὑπερτάτη ἀνταμοιβὴ τῆς πίστεως, ἡ ἀναπότρεπτος δικαίωσις τῆς ἐλπίδος, ἐν μέγα φωτεινὸν ὑπόδειγμα δι' ὅλας τὰς γενεὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Πίστις και ἡ Ἐλπίς εἶναι ἠθικὸν καθῆκον τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει ἡ ἱερὰ παράδοσις, ἡ μόνη γνησία πηγὴ ἠθικῆς διδασκαλίας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅ,τι διατρέχουμεν περίοδον ἀγρίου χειμῶνος, ὅ,τι ἔχομεν πικρανθῆ πολὺ, ὅ,τι ἐχρειάσθη νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλον τὸ ψυχικὸν μας σθένος διὰ ν' ἀντιδράσωμεν μετ' ὅλας μας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ μὴ καμφθῶμεν.

Τὴν Φάτνην φωτίζουν ἐφέτος αἱ ἐρυθραὶ ἀνταύγειαι τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ποῦ ποτίζει μετ' ὄσσην ἀφθονίαν τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλόνησον Κύπρον. Δὲν θὰ βραδύνη ὅμως νὰ αἰθριάση και πάλιν ὁ ὄριζων και νὰ δικαιωθῆ ἡ πίστις. Πιθανῶς νὰ χρειασθῆ ὅπως αἱ προσπάθειαι μας φθάσουν εἰς τὴν μεγαλειότητα τῆς ἐντάσεως και ἡ πίστις μας νὰ ὑποστῆ τὴν σκληροτέραν δοκιμασίαν. Ἡ ἱερὰ παράδοσις δεικνύει πάντοτε τὴν ζῶην νικῶσαν, τὴν ζῶην κυριαρχοῦσαν και λάμπουσαν. Ἡ περίοδος τῶν δοκιμασιῶν, τῶν ἀγώνων, τῶν πικριῶν θὰ παρέλθῃ, τὸ ἄστρον τῆς εἰρήνης, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἀνατείλῃ ὀλόφωτον.

Εἰς τὰ βᾶθρα τῆς καρδιάς μας ὑπάρχει και πρέπει νὰ ὑπάρχη ἡ ἐλπίς, και τὸ φῶς τῆς πίστεως δὲν φοβεῖται τὸ σκότος. Ἡ ζῶη ἀναγεννᾶται ἀπὸ τὴν ἰδίαν τῆς τέφραν, ἡ ζῶη κυριαρχεῖ ἡ ζῶη νικᾷ. Καὶ ἡ ζῶη εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὴν πίστιν και τὴν ἐλπίδα...

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ἡ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Ἡ ἔκθεσις τοῦ βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Βασιλικῆ ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων και τῶν ἐν ἐξελίξει ἐνεργειῶν τῶν κ.κ. βουλευτῶν μας, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσαν ὁλόκληρον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἱκανοποίησεν και ἡμᾶς, ἀσφαλῶς δὲ και τοὺς ἀναγνώστὰς μας. Καὶ δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅ,τι οἱ κ.κ. βουλευταὶ μας ἐνεργοῦν και ἐπιμένουν δι' ὅσα εἶναι δυνατὸν νὰ γίνων. Ἀλλὰ δὲν συμφρονούμεν μετ' ὁ κ. Βασιλικῆν, ὅ,τι ἀπὸ λόγους μετριοφροσύνης, ἀποφεύγουν οἱ βουλευταὶ μας τὸν θόρυβον περὶ τῶν πραγματοποιηθέντων, διότι ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς θέλει και δικαιοῦται νὰ γνωρίσῃ τὴν κάλον οἱ βουλευταὶ του. Ἡ δὲ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» οὐδέποτε ἠρνήθη νὰ δημοσιεύσῃ ὅ,τι ἀπορᾷ τὸν λαόν, ὅστις οὐδέποτε ἐπίσης παρέλειψε, νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον του, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν νομίμων και τῶν ἐθνικῶν υποχρεώσεών του. Ὅσον διὰ τὴν προσωπικὴν ἐπαφὴν τῶν μετ' ὁ λαόν, τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τοὺς ὁποῖους αὐτὸς και πάλιν θὰ τοὺς κρίνῃ ἐν καιρῷ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΡΜΥΛΙΑΝ ΚΑΙ Η ΝΙΚΗΤΗ

Ἐμετρούθησαν, εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον Νικήτης, πενήτηντα δύο (ἀριθμὸς 52) παλαιὰ φύλλα τῆς ἐκδόσεώς μας, ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς συνδρομητὰς μας, ἀνεπίδοτα! Δὲν γνωρίζουμεν ποῖος πταίει, τὴ τοῦμεν ὅμως νὰ ἐνδεθῆ και τιμωρηθῆ παραδειγματικῶς, διότι ὄχι μόνον οἱ ἀναγνώστὰς μας ἐστειρήθησαν τοῦ φύλλου τῶν, πρᾶγμα πολὺ σοβαρὸν δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ και ἡ ὑπηρεσία τῶν Ταχυδρομείων ἐκτίθειται οὕτω εἰς δεικαιολογημένην ἔλατριν.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Πολλὰ ὄρατα πράγματα μποροῦν νὰ γίνων σὲ κάθε κοινότητα, διὰν διὸ φορὲς μόνον τὸν μήνα και μόνον διὰ 2-3 ὥρας τῆς Κυριακῆς, ὅλοι οἱ κάτοικοι—ἐκτὸς τῆς καθιερωμένης προσωπικῆς τῶν εργασιῶν, ἀντὶ τοῦ καφετείου προτιμοῖν νὰ ἐπιδίδονται μικροὶ και μεγάλοι, μετ' ἀπολοῦ σύστημα βεβαίως, εἰς τὸν ἔξωραϊσμὸν τῆς κοινότητός των. Διότι ἔτσι, θὰ φτιάσουν μικρὰ πάρκα, θὰ καθαρίσουν και θὰ ἱσοπεδώσουν ὅλας τὰς αὐλὰς, θὰ ἀπομακρύνουν κατὰ φράκτες—ἀηδίες, θὰ ἐνυπηρεπίουν και θὰ ἱσοπεδώσουν ἐπίσης τὰ προαύλια τῆς ἐκκλησίας και τῶν ἐξωκκλησιῶν και τῶν νεκροταφείων, τὰ ὁποῖα εἰς πολλὰς κοινότητας προσβίβουν τὸν ἱερὸν προσορισμὸν των. Ἄς γίνῃ μιὰ δοκιμὴ, ἀλλὰ μετ' ἐκφρασίαν και μετ' ἐπιμονῆν.

ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΗ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Πολλοὶ πλανώδιοι μικροπωληταὶ λυμαίνονται τὴν ὑπαίθριον, μετ' ἀπόφρα εὐτελεῖ πράγματα τῆς ἀνάγκης τῶν ἀγορῶν ἐπ' ἀνταλλαγῆ τούτων διὰ διαφόρων προϋόντων τὰ ὁποῖα «τοὺς φουσκώνουν» εἰς τιμὰς διπλάσιαι τῆς πραγματικῆς ἀξίας των. ἐκμεταλλεῦμενοι τὴν ἀγνοίαν και τὴν ἀφέλειαν πολλῶν, Δὲν πρέπει νὰ λειφθοῦν μέτρα,

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Δεβρίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

ΘΕΜΑ: Περὶ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους.
Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 2-12-1956 διαμαρτύροσθε διότι, ὡς γράφεται, τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, εὐφρονεῖ ὅ,τι ὑψίστα ἀρχαιολογικὰ συμπερόντα τίθενται ἐν κινδύνῳ ἐκ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς τὸν ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς οἰκείας τοπικῆς ἐπιτροπῆς χῶρον και ἐπικαλεῖσθε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ στηθῆ ὁ ἀνδριάνς ἐκεῖ ὅπου ἡ οἰκεία ἐπιτροπὴ ἔχει προκρίνει.

Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, μοὶ ἐγγνώρισε σχετικῶς ὅ,τι προφανῶς ἐθέσατε θέμα ἀνακριβῶν πληροφοριῶν και προέβητε εἰς μίαν ἀδικαιολόγητον και ἀσκοπον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ὑπουργείου.

Ἐὰν ἐξετάζετε τὸ ὄλον ζήτημα μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς θὰ ἐπληροφορηθῆτε ὅ,τι εἰς τὸ ἐπ' ἀριθ. 31 πρακτικὸν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους ἡ πρόεδρος εἶναι ἡ κ. νομάρχης Χαλκιδικῆς, περιλαμβάνεται ἀπόφασις καθ' ἣν ὁ ἀνδριάνς θὰ στηθῆ εἰς τὴν ἀρχικῶς προκρινθεῖσαν θέσιν, και θὰ ἐλαμβάνεται ἀχόμη γνώων τοῦ γεγονότος ὅ,τι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς ἐλήφθη μετὰ συμφωνῶν γνώων τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλίας και κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.
Και ὡς γνωρίζετε ἡ ἀρχικῶς προκρινθεῖσα θέσις εἶναι ἡ εἰς τὸν χῶρον τῶν ἐρειπίων τῶν ἀρχαίων Σταγείρων.

ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ».— Εὐτυχῶς ἀποδεικνύεται ὅ,τι «ἡ Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» παρακολοῦθεῖ και ἐλέγχει μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ τόπου, διότι ὑπάρχουν, και γραπτὰ ἀποδείξεις, ὅ,τι τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἀντὶ νὰ δώσῃ μόνον τὸ σχῆμα τοῦ Ἀνδριάντος, ὡς τῷ ἐζητήθη ἀπὸ τὴν ἀρμόδιαν ἐπιτροπὴν, ἀνεμίχθη και ἐζήτησε νὰ ὑποδεχθῆ ἕτερος χῶρος, διὰ τὸν λόγον ὅ,τι, ὡς ἱσχυρίσθη, διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ Ἀνδριάντος εἰς τὸν προκρινθέντα ἀρχικῶς και μόνον κατάλληλον χῶρον, τῆς κοινότητος Σταγείρων, ὑπῆρχε φόβος νὰ ἀλλοιωθοῦν τὰ ἐκεῖ ἀρχαιολογικὰ ἐρεῖπια.
Ἐπομένως τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ὑπαναχωρεῖ ἤδη διὰ νὰ καλύψῃ ἰδικὸν του λάθος. Ἡ δὲ Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς εὐρίσκειται ἐν πλήρη δικαίῳ και ὑψωσε φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ τοῦ ὡς εἶχε ἀλλοστε και καθῆκον οὐχὶ ἀσκόπως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Δεβρίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

ΘΕΜΑ: Περὶ ἀναπτύξεως και προ-

στασίας τῆς κτηνοτροφίας.
Εἰς τὸ φύλλον τῆς 2-12-56 ὑποστηρίζετε ἀπόψεις σχετικὰς μετ' ἡν κατάστασιν τῶν κτηνοτρόφων Βαρβάρως.

Ὅφειλὼ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅ,τι οὐδέποτε ἡ κτηνοτροφία ἔτυχε τῆς ἡς σήμερον ἀπολαμβάνει προστασίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαίως ὁρισμένα μέτρα κατὰ τῆς αἰγοτροφίας λαμβάνονται πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν. Ἀλλὰ τούτο δὲν σημαίνει ὅ,τι ἡ Κυβερνησις ἐγκατέλειπε πᾶσαν φροντίδα ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας μας. Ἀντιθέτως ἀπὸ ἡμερῶν, ἐντολῆ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ, ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ τῆς Ὑπουργῶν μελετᾷ τὸ ὄλον θέμα τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ διατυπώσῃ τὰ συμπεράσματά της εἰς σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον και θὰ κατατεθῆ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψηφίσιον.

ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Δεβρίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

ΘΕΜΑ: Περὶ προσλήψεως γεωπόνων.
Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 1-12-1956 ἐπανέφερατε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προσλήψεως τῶν 523 γεωπόνων κλπ.

Σᾶς πληροφοροῦ ὅ,τι ἀπὸ τῆς ὁ τρέχοντος ἤρχισε τὸ οἰκτεῖον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἐξέτασιν τῶν φακέλων τῶν πρὸς διορισμὸν γεωπόνων.

Ἐλπίζεται ὅ,τι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ περατωθῆ ἡ διαδικασία τῆς κρίσεως τῶν ὑποψηφίων πρὸς διορισμὸν, θὰ ἀρχίσῃ δὲ ἀμέσως ἡ κρίσις τῶν πρὸς διορισμὸν 40 κτηνιάτρων και ἐν συνεχείᾳ τῶν 63 δασολόγων.

Ἡ ὄλη διαδικασία τοῦ διορισμοῦ ἐλπίζεται ὅ,τι δὲν θὰ παραταθῆ πέραν τοῦ τέλους Δεκεμβρίου.

ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Δεβρίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

ΘΕΜΑ: Περὶ ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων ἐργατῶν Βάρδου.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 2-12-1956 ἀναφέρατε ὅ,τι οἱ ἐργάται τοῦ μεταλλείου Βάρδου ἐρωτοῦν διατὶ δὲν ἔχουν ἐφοδιασθῆ δι' ἀσφαλιστικὸν βιβλιαρίον ἐφ' ὅσον οἱ ἐργοδοταὶ των κρατοῦν τὰς ὑπὲρ τοῦ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορὰς.

Σᾶς πληροφοροῦ ὅ,τι ἡ ἀρμοδίᾳ Δοιοῦ τοῦ ΙΚΑ διέταξεν ἐρευνᾶν τοῦ θέματος και θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ταχύτερον τὴν προσήκουσαν λύσιν.

ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»
ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ:
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ
Εὔχονται εἰς ἀπαντὰς τοὺς Χαλκιδικεῖς Καλὰ
Χριστούγεννα και εὐτυχῆς τὸ Νέον Ἔτος.

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ

Η ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΟΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,
Εἰς ἀπάντησιν σχολίου σας δη-
μοσιευθέντος εἰς τὸ ἀπὸ 9-12-56
φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημε-
ρίδος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρί-
σωμεν ὑμῖν τὰ ἐπόμενα.

1) Ἀπὸ 8ετίας κατεβάλλομεν
προσπαθείας δι' ὑλοβολῆς μελετῶν,
προγραμμάτων κ.λ.π. διὰ τὴν ἴδρυ-
σιν δύο, ἐνὸς βοθητικῶν τῶν ἀνα-
δασώσεων καὶ ἐνὸς προπαγανδιστι-
κοῦ (ῥωρὴν διανομὴ καστανεῶν,
καρδεῶν, κυπαρίσων κ.λ.π.) δα-
σικῶν φυτωρίων, χωρὶς νὰ ἐπιτύ-
χωμεν τὴν διάθεσιν τῶν ἀπαιτου-
μένων πιστώσεων, καίτοι ὑπῆρχε
πρὸς τοῦτο εὐχέρεια διαθέσεως τοῦ
ἀναγκαιοῦτος χρηματικοῦ ποσοῦ
ἐκ σχεδίου Μάρσαλ κ.λ.π.

2) Τελικά, καὶ κατόπιν προτά-
σεως 3μελοῦς ἐξ Ἐπιθεωρητῶν Ἐ-
πιτροπῆς πρὸς ἀξιοποίηση τῶν ἀ-
περάντων ἐρεικίων περιφερείας
Δήμου Πολυγύρου κ.λ.π. υἱοθετήθη
καὶ ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας κατὰ τὸ παρεθὼν ἔτος
ἢ ἐν τῇ θέσει Καστριά (προβλέπε-
ται ἢ θέσει αὐτῆ, ὑπὸ συνταγῆς
πρὸς τοῦτο σχετικῆς μελέτης (δι' ἑ-
νέργεια τεχνικῶν διαφυτεύσεως ἀνα-
δασώσεων, διατεθείσης πρὸς τοῦτο
καὶ τῆς ἀναγκαιοῦσης πιστώσεως
Ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐνάρ-
ξεως τῶν ἀναδασωτικῶν ἐργασιῶν
ἐματαιώθησαν τὰ πάντα, διότι ἡ
ΥΠΕΜ (δὲν εἶχομεν τότε ἰδρύσει
φυτωρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ μας) διὰ
μᾶς «μονοκονδυλιάς» μᾶς ἀπήντη-
σεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ μᾶς διαθέ-
σῃ δενδρούλλια πεύκης κυπαρίσσου
κ.λ.π., ἔστω καὶ 20.000 ἢ καὶ 5.000
τοιαῦτα.

3) Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐξηφα-
λίσαμεν 50.000 δενδρούλλια δασικῶν
εἰδῶν, ἀλλὰ παρ' ὀλίγον νὰ ματαιω-
θῇ καὶ πάλιν ἡ προσπάθεια αὕτη
λόγφ τῆς σοβαρᾶς ἀντιδράσεως, τὴν
ὁποῖαν συνητήσαμεν ἐκ μέρους
τῶν αἰγοτρόφων Πολυγύρου, ἀπο-
τοληρῶντων, πλὴν τῶν ἄλλων, νὰ
διατείνωνται ἀνακριβῶς ἐν ὑπομνή-
ματι τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
Γεωργίας, ὅτι ἡ ἐλευθέρω πρὸς βό-
σκησιν περιοχὴ ἀνέρχεται εἰς 13.000
μόνον στρέμματα, ἐφ' αὐτῆ ἀνέρ-
χεται πρᾶγματι εἰς 80.000 τοιαῦτα
(30.000 στρέμματα διὰ θερινὴν βό-
σκησιν καὶ 50.000 τοιαῦτα διὰ χει-
μερινὴν τοιαύτην).

Συνεπεία δὲ τῆς ἀντιδράσεως ταύ-
της, δὲν ἦτο ἐκ τῶν προτέρων καὶ
ἀπολύτως ἐξηφαλισμένη ἡ περιοχὴ,
ἐφ' ἣς θὰ διενηργεῖτο, ἡ ἀναδάσω-
σις, ὥστε νὰ προηγηθῇ, ὡς κατὰ
κανόνα γίνεται, ἡ δι' ἀκιδωτοῦ σύρ-
ματος περιφραγῆς ταύτης καὶ μετὲ
πειτα νὰ ἐπακολουθῆσῃ ἡ ἀνόρυ-
ξις τῶν λάκκων καὶ ἡ φύτευσις τῶν
δενδρουλλίων.

Ἦδη, περατομένης κατ' αὐτὰς
καὶ τῆς φυτεύσεως τῶν πενήκοντα
χιλιάδων (50.000) δενδρουλλίων πεύ-
κης, κυπαρίσσου, ἀκικίας κ.λ.π., θ'
ἀρχίσῃ καὶ ἡ περιφραγῆς τῆς περιο-
χῆς ταύτης, ἐγκριθείσης τῆς πρὸς
τοῦτο ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ
τῆς ὑπ' ἀριθμ. 146448/1914/7-11-
1956 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργεῖου
Γεωργίας.

4) Ἐὰν δὲν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ

περιφραγῆς αὕτη, καὶ ἡμεῖς συμφω-
νοῦμεν κατ' ἀρχὴν μετὰ τὴν γνώμην
σας, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἑ-
τῶν ἐλάχιστα ἐκ τῶν φυτευθησομέ-
νων θὰ διέφυγον ἀπὸ τὸ στόμα τῆς
παυφάγου αἰγῆς καὶ τῶν οἰδεμιᾶν
ἀπολύτως κατανόησιν καὶ συνδρομὴν
παρουσιαζόντων αἰγοτρόφων.

5) Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν αἰτίαν
ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ μὴ περιώ-
σις καὶ τοῦ μικροῦ ἄλλους τοῦ πα-
ρεκλήριου Ἁγ. Χριστοφόρου, τὸ ὁ-
ποῖον ἔδει ἀπαντῆσαι καὶ παντὸς ἐ-
παγγέλματος κάτοικοι Πολυγύρου
νὰ διαφυλάσσον ὡς κόρην ὀφθαλ-
μοῦ. τοσοῦτω, μᾶλλον, καθόσον ὁ
εἰς πρὸς τοῦτο ὑπηρετῶν δημοσικὸς
δασοφύλαξ δὲν δύναται νὰ ἐπαγρυ-
πνῇ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν εἰσέτι
τῆς νυκτός, ὅτε συνήθως γίνεται ἡ
ἐπιθέσις τῆς γίδας μετὰ φλογέρας
καὶ τσοπανοσκύλων ἀπροσπελάτων.

6) Τὸ ἔργον μας εἰς τὸν τομέα
τῶν τεχνητῶν ἀναδασώσεων εἶναι
δυσχερῆς καὶ ἐπιπνον. Καὶ διὰ
τοῦτο οὐτὲ ἀί περιφραγῆς ἀποτε-
λοῦν πανάκειαν τῶν ἐπιτυχιῶν μας.
Ἀντιθέτως θὰ ἐπιτύχωσι πλήρως
μόνον καὶ ἀπροσκόπτως, μετὰ τὴν
δημιουργίαν μάλιστα ἰδικῶν μας
φυτωρίων εἰς τὸ Ἁγ. Μάμαντι
ἀγρόκτημα τοῦ Γεωργικῶν Σταθ-
μῶν, ὅταν ἅπας ὁ περιόκιος πλη-
θυσμὸς ἀγαπήσῃ ταύτας καὶ κατα-
νοήσῃ ὅτι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐλήφθη μέ-
ριμνα παρὰ τῆς Δασικῆς Ὑπηρε-
σίας διὰ τὴν ἀπόσπολτον βόσκη-
σιν τῶν αἰγοποιμνίων Πολυγύρου,
ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἄγονοι καὶ φα-
λακροὶ ἐκτάσεις θ' ἀξιοποιηθῶσιν,
ὥστε ἐν καιρῷ καὶ ὠφέλεια ὑγιεινῆ
καὶ αἰσθητικῆς διὰ τὴν πρωτεύου-
σαν τῆς Χαλκῆς νὰ προκύπῃ ἀλλὰ
καὶ οἰκονομικῆς τοιαύτη διὰ τῆς ἐ-
παυξήσεως τῆς μελισσοκομίας καὶ
βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβί-
σεως τῆς καὶ καλύψεως ἀφ' ἑτέρων
τῶν ἀτομικῶν εἰς τεχνικὴν ζυλείαν
ἀναγκῶν ἀπάντων τῶν κατοίκων
Δήμου Πολυγύρου.

7) Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πα-
ρακαλοῦμεν κ. Διευθυντά, ὅπως ἐν
τῇ εὐαρεσκείᾳ σας συνηγορήσῃτε
καὶ ἡμεῖς καὶ συστήσῃτε εἰς τοὺς
κατόικους Ν. Μαμαρᾶ καὶ Σκικιάς
νὰ μὴν ἀδιαφορήσουν καὶ ὀρεσώ-
δῃσιν κατὰ τὴν κατάλληλον αὐτῆν
περίοδον εἰς τὴν, καθ' ὑπόδειξιν
τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Δασαρχείου
διάνοξις λάκκων (διὰ καταβολῆς ἡ-
μερομισθίων ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ
κισιᾶ) κατὰ μῆκος τῶν πρᾶνῶν τῶν
ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χειμᾶρων
Μύλου Ρεῦμα κ.λ.π. διὰ τὴν φύ-
τευσιν δέκα χιλιάδων (10.000) λεύ-
κης καναδικῆς διότι, ἐκτὸς τῆς προ-
στατευτικῆς τοῦ δασικοῦ τούτου εἴ-
δους κατὰ πλημμυρῶν σημασίας,
θ' ἀποφέρῃ εἰς αὐτοὺς μετὰ 10-12
ἔτη ἔσοδον δέκα χιλιάδων (10.000)
ἀγγλικῶν χρυσῶν λιρῶν, ἀφοῦ ἄλ-
ως τε ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία ἀνέλα-
βε τὴν ἰδίαν τῆς δαπάνης, ἐξα-
γωγῆν, συσκευασίαν καὶ μεταφορὰν
τῶν δενδρουλλίων τῆς λεύκης κανα-
δικῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς φυτεύ-
σεως βάσει τῆς ὡς εἴρηται διατα-
γῆς τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας.

Ὁ Δασάρχης
ΧΡ. ΛΩΛΟΣ (Δασάρχης Α.)

Η ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΟΠΛΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ Ταξίρχου Χωρῆς ἑ.ἀ.

Εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς
«Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς», ἠσχολή-
θημεν μετὰ τὴν ποίησιν τῶν ἐγκλη-
ματιῶν ἐπὶ τῶν μαχαιρῶν, σήμε-
ρον θὰ ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὴν τέχνην
τῆς προμηθείας καὶ τῆς κατασκευῆς
ὄπλων ὑπὸ τῶν φυλακισμένων.

Τὸ θέμα εἶναι ἄξιον ἐρευνῆς, ἀ-
ληθινὰ λίαν ἐνδιαφέρον, διότι μέ-
σα εἰς τοὺς τέσσαρας τοίχους τῆς
φυλακῆς, μπορεῖ κανεὶς νὰ μελετή-
σῃ ὅλα τὰ ἠθικὰ νοσήματα τῆς
Κοινωνίας καὶ νὰ διαγνώσῃ, ὅλα
τὰ κακοῖθι ἐλκῆ ἀπὸ τὰ ὁποῖα
πάσχη αὕτη.

Θὰ ἐκπλαγοῦν ἴσως οἱ ἀναγνώ-
ται μας ἀκούοντες ὅτι εἰς τὰς φυ-
λακὰς κρύπτονται φονικὰ ὄπλα, καὶ
ὅμως, ὑπάρχον καὶ κρύπτονται
λίαν ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν κατοχῶν
των παρὰ τὰς ἐρεῦνας καὶ τὴν αὐ-
στηρὰν ἐπίβλεψιν τῶν φυλάκων.

Πολλάκις θὰ διαβάσατε εἰς τὰς
ἐφημερίδας ὅτι εἰς τὰς δεῖνα φυ-
λακὰς ἔγινε σύρραξις μετὰ τῶν κα-
ταδικῶν καὶ ἐφευρέθησαν ἄπει-
ματίσθησαν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς.

Τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν
καταδικῶν ὄπλα, δὲν εἶναι κατα-
σκευασμένα ἀρχικῶς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τούτων. Πρόκειται περὶ προ-
χειρῶς κατασκευασθέντων, ἢ μᾶλλον
μετατραπέντων εἰς φονικὰ ὄπλα.

Οἱ ἐξ ἔξω ἐγκληματῆς, δὲν δύ-
ναι νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ ἔχουν
ἐπάνω τῶν ἑν ὄπλων. Ὅπως ἐκεῖ
νος ποὺ ἔχει συνηθίσει νὰ κρατῇ
μαστιχόν, δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ
τῆς κατοικίας του χωρὶς αὐτὸ, ἔτσι
καὶ οἱ ἐγκληματῆς ἔχουν ἀνάγκην
νὰ κρατοῦν ἑν ὄπλον τὸ ὁποῖον νὰ
τοὺς ἐξασφαλίσῃ ἂν μὴ τὴν ὑπερο-
χὴν, τοῦλάχιστον τὴν ἰσότητά πρὸς
τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ συναδέλφους
των. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων κα-
ταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν ὅ-
πως ἀποκτήσουν ἑν ὄπλον. Καὶ ἂν
μὲν ἐπιτύχουν ἕνα πραγματικὸ μα-
χαίρι ἢ πιστόλι, τὸ κρύβουν μετὰ
τῆς προσοχῆς εἰς μέρος ἀσφαλές,
ὥστε νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ εἰς πιθα-
νὴν ἔρευναν.

Συνήθως προμηθεύονται τοιαῦτα
ὄπλα κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοὺς
οἰκείους των ἢ φίλους των, οἱ ὁ-
ποῖοι τὰ κρύβουν μέσα εἰς ροῦχα ἢ
τρόφιμα. Ἄν δὲν ἐπιτύχουν νὰ ἀ-
ποκτήσουν ἑν ἀληθινὸν ὄπλον, λα-
θραῖως εἰσάγουν εἰς τὴν φυλακὴν,
τότε καταφεύγουν εἰς διάφορα μέ-
σα πονηρίας καὶ ἐφευρετικότητος.
«Ἡ πένια τέχνης κατεργάζεται» λέ-
γει τὸ ρητόν. Καὶ οἱ κακοῦργοι

εὐρισκόμενοι χωρὶς ὄπλον, προ-
σπαθοῦν μετὰ εὐνοίας μεσον νὰ
κατασκευάσουν ἑν τοιοῦτον.

Ἐὰν ἐξετάσῃτε μετὰ προσοχὴν ἑν
ἕκαστον τῶν ἀνευρισκόμενων κατό-
πιν ἐγκλήματος ἢ ἐρεῦνης, τῶν πα-
ραδόξων αὐτῶν ὄπλων καὶ ἐργα-
λείων, θὰ καταπληγῆτε ἀπὸ τὴν
ποικιλίαν τῶν «πρωτῶν ὀλῶν» αἱ
ὁποῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς
κατασκευὴν τῶν ὄπλων αὐτῶν. Ἐνα
κλειδί ἐπὶ παραδείγματι τῆς φυλα-
κῆς, κλαπὲν τις οἶδε πῶς ἀπὸ ἕνα
φυλακισμένου, μετεβλήθη εἰς ἕνα
ὄρατον μαχαίρι. Μία θανάλια, ἕνα
μικρὸν καρφί, μία λίμα, ἕνας σύρ-
της, μύρια παρᾶξενα καὶ ποικίλα
ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον
ἄλλοτε εἰς ποικίλλας εἰρηκῆς ἀπα-
σχολήσεις, μετεβλήθησαν ἀπὸ ἐγ-
κληματικῶς χεῖρας εἰς ἐπικίνδυνα
ὄπλα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐφευρέθησαν ἢ
ἐτραυματίσθησαν διάφοροι ἄλλοι
φυλακισμένοι κατὰ τὰς διαφόρους
συρράξεις αἱ ὁποῖαι εἶχον γίνεαι εἰς
τὰς φυλακὰς. Ἐὰν κυττάξετε μετὰ
προσοχὴν ὅλα αὐτὰ τὰ «πληροσί-
δερα» θὰ θαυμάσῃτε τὴν ἐφευρετι-
κότητα τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν
φύσεων, αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἐργαλεῖα
κατόρθωσαν νὰ τὰ μετατρέψουν εἰς
παντοειδῆ μαχαίρια καὶ φονικὰ ὄ-
πλα.

Φυσικὰ δὲν τὰ κρατοῦν ἐπάνω
των καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς ἡ-
μέρας εἶναι ἀρκετὰ πονηροὶ οἱ ἐγ-
κληματικοὶ αὐτοῦ τύπου ὥστε, νὰ
μὴ διακινδυνεύσουν νὰ στερηθοῦν
τοῦ πολιτικοῦ συντρόφου των εἰς
μῖαν αἰφνιδιαστικὴν ἔρευναν.

Τὰ κρατοῦν λοιπὸν κρυμμένα εἰς
διάφορα μυστηριώδη μέρη, συνή-
θως κάτω ἀπὸ σανίδας ἢ πλάκας,
ὅπου δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ φαντα-
σθοῦν οἱ ἐρευνῶντες ὅτι εἶναι δυ-
νατὸν νὰ ἔχουν κρυβῆ ὄπλα. Ὅταν
δὲ λάβουν ἀνάγκην νὰ τὰ χρησιμο-
ποιήσουν, τότε τρέχουν εἰς τὸ μέ-
ρος τὸ ὁποῖον τὰ ἔχουν κρυμμένα
καὶ ὀπλίζονται μετὰ αὐτὰ διὰ τὸ ἐ-
ξοντωτικὸν ἔργον των. Καὶ τότε, ἡ
παλαιὰ καὶ ἀχρηστὸς λίμα, γύρω
ὀπλὸ τὴν ὁποῖαν ὁ κακοῦργος ἔχει
τυλιγμένον ἕνα κομμάτι παληόπανο,
διὰ νὰ καθιστᾷ αὐτὴν εὐχρηστοτέ-
ραν, καλεῖται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἀν-
θρωποκτόνον ἔργον τῆς, τὸ ὁποῖον
θὰ ἐπεσοβῆτο βεβαίως ἂν ὄλοι αἱ
φυλακαὶ μὲς ἦσαν οἱ ἔπρεπε νὰ
εἶναι, καὶ ἂν, ὀπνεῖλον πραγματι-
κὰ σαφρονιστικὰ ἄσυλα καὶ ὄχι
τρώγλας διαφθορᾶς καὶ ἐστίας-καλ-
λιέργειας τῆς ἐγκληματικότητος.

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Οἱ κάτοικοι τῆς εἶναι ἄνθρωποι
προοδευτικοὶ καὶ ἀρκετὰ ἐργατικοί.
Διακρίνονται διὰ τὴν εὐγένειάν τους
τὴν λιτότητα, τὴν εὐλικρίνεια. Ἡ
χερσὸνσησ εἶναι πῶς ὁμορφῆ, ἀπὸ
τὴν μορφοῦσε κανεὶς νὰ φαντασθῇ.

Καὶ ἐπάνω τῆς ἀπλώνεται μία
φантаσιερὴ φύσις μετὰ περιτεχνα στο-
λίδια, ποὺ γοητεύουν τὸν ταξιδιώτη
μὲ μόνην τὴν φυσικὴν τῆς ὁμορφιά.
Δρομάκια ὁμορφα καὶ ὀλανθισμένα
δένδρα βαθύσκιωτα καὶ χλιοστρα-
γυδισμένα, λουλούδια πουλιὰ καὶ
γάργαρο νεράκι. Ἡ πράσινη κανι-
κὴ κορφὴ τοῦ προφήτου, Ἡλιοῦ,
χάνεται καὶ ἡ κολοσιαία σκιά τοῦ
φτάνει ὡς τὴ θάλασσα. Δὲν ἔξρω
τὶ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δίνει στὸ το-
πεῖο τῆς Κασσάνδρας ἀκόμη καὶ
ἀπ' τὸν ἀέρα κατὶ ποὺ εἶναι μονα-
δικό. Ἀπόκρημνες πλαγιῆς βυθί-
ζονται μέσα στὴν πρᾶσινη γραμμὴ
μιάς θάλασσας, ποὺ ξαφνικὰ τὴν
βλέπετε νὰ γίνεται πῶς γαλήνη. Καὶ
μέσα σ' αὐτὸ τὸ καθαρὸ διαυγὲς
φῶς ποὺ ἀπλώνεται πάνω στοὺς
βράχους, μπαίνει κανεὶς στὸ πειρα-
σμὸ νὰ πιστίσῃ, πῶς μόνον ἡ Κασ-
σάνδρα εἶναι ἀληθινὸ τοπεῖο.

Δὲν ἔξρω τοπεῖο ποὺ νὰ προκα-
λῆ τόσο πολὺ ἕνα εἶδος φαινοῦ
μυστικισμοῦ, δὲ ἔξρω τοπεῖο ποὺ

μετὰ ὅλην τὴν διαύγειά του, νὰ φαί-
νεται νὰ ἔξῃ καὶ κατὶ «διάχυτο πολὺ
βυθεῖα μέσοι του», νὰ εἶναι συγ-
χρόνως ποτισμένο καὶ διαπερασμένο
ἀπὸ τὸ ἠρωϊσμὸ τὸ μυθικὸ, τὸ
θεῖο στοιχεῖο. Ὅταν βρισκῆται ἔξω
στὴν θάλασσα καὶ πλησιάζῃ σὲ κά-
ποια ἀκτὴ, κάποτε θὰ σοῦ ἔρῃ ἡ
μυρωδιὰ τοῦ πεύκου, κάποτε τοῦ
θυμαριοῦ καὶ τὰ ἀρωματικὰ φυτὰ
θὰ ξαφνιάσουν τὴν αἰσθησί σου.
Ὑστερα ἂν ἔξῃ κανεὶς ἔστω καὶ λί-
γη παρατηρητικότητα, θὰ προσέξῃ
πῶς κάθε λεπτὸ τὸ τοπεῖο ἀλλάζει,
πῶς πίσω ἀπὸ κάθε γωνιά βρῖσκε-
ται πάντα κατὶ καινούργιο, πῶς
τὸν ἀφήνει ἔκληπτο ἐκεῖνο ποὺ φαν-
ταζόταν γνωστό. Ἀκόμη παντοῦ θὰ
βρῆτε ἕνα γοηγορὸ ἐρευνητικὸ πνεῦ-
μα, φιλοξενία θάρρους δυνατὰ συγ-
κρουόμενα αἰσθήματα.

Εἰς τὸ ὄμορφο αὐτὸ τοπεῖο ποὺ
λέγεται «Κασσάνδρα», ὑπάρχει ἡ
Χάρη, ἡ φιλία, καὶ μαζί μετὰ ὅλα
αὐτὰ μία ξαιρετικὰ ξυπνὴ ἐκτίμη-
ση προσώπων καὶ ἰδεῶν. Ὑπάρχει
αὐτὸ τὸ δυνατὸ αἰσθημα τοῦ αὐ-
το-εβασμοῦ καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας
καὶ αὐτὰ ἴσως περισσότερο ἀπὸ ὅτι
δήποτε κάνουν δυνατὴ τὴν συνεφ-
γασία τους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τὴ νύχτα τὴ Χριστουγενιάτικη
Τὰ δέντρ' ἀργοσαλεύουν τὰ
[κλαδιά τους,
Σὰν κατὶ νὰ ζητοῦν μὲς σ'
[ἀγνωστο
Καὶ ψηλαφῶν ὀλόγυρά τους.

Ποῖος ξέρει, ἂν στὰ κορμιά τὰ
[δέντρινα
Δὲν κρύβονται χαρῆς, καὶ μοῖ
[καὶ πόθοι
Ξένοι γιὰ μᾶς, ποὺ νοὺς ἀνθρώ-
[πισος
Δὲν τους μαντεύει, δὲν τους
[γνώθει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Γνωστὸν καθίσταται, ὅτι κατόπιν
ἀποφάσεως τοῦ Δασαρχείου Πολυ-
γύρου ἀπαγορεύεται ἡ θήρα πάν-
τὸς ζώου καὶ πτηνοῦ ἐν τῇ χερσο-
νήφῳ τῆς Σιθωνίας ἐπὶ ἐκτάσεως
24.375 στρεμμάτων ὀριζομένης. Ἀρ-
κτικῶς ὕψωμα Καρβουνᾶς (δημό-
σιον δάσος Ἁγίου Νικολάου) μέχρι
πεδινηῆς περιοχῆς Βουβουροῦς. Με-
σηβρινῶς: μετὰ δημόσιον (μοναστη-
ριακόν) δάσος Σάρτης Ἱερᾶς Μονῆς
Ξηροποτάμου. Ἀνατολικῶς: θάλασ-
σα (Σιγγιτικὸς κόλπος) καὶ Δυτικῶς:
δοσικὴ ὁδὸς Νικητῆς—Ἀσκομιά—
Ἰταμος (ὄρια δάσους Δραγουντέλι).
Πρὸς τοῦτο ὁ Σύνδεσμός μας δι-
ώρισε θηροφύλακα, ὅστι θὰ μνηύ-
πῃ πάντα παραβάτην τῆς ἐν λόγφ δια-
τάξεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 14 Δεβρίου 1956
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συνδέσμου)

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Δοθεῖσης ἀντιπροσφορᾶς ὁ γεωρ-
γικὸς σταθμὸς Χαλκιδικῆς ἐπανα-
λαμβάνει ἐν Ν. Μουδανίῳ (καφε-
νεῖον Κοβράκη) τὴν 31/1/1957 ἡμέραν
Πέμπτην καὶ ὥραν 12-1 μεσημβρι-
νὴν τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκ-
ποίησιν τῶν κάτωθι προϊόντων καὶ
βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1764/
12-10-1956 διακηρύξεως του.

1) Σίτος ἀλευροποιήσιμος σκλη-
ρὸς ὄκ. 1.970. 2) Σίτος ἀλευροποιή-
σιμος μαλακὸς ὄκ. 5.700. 3) Σίτος
σπασμένος ὄκ. 1.500. 5) Σκύβαλα σί-
του ὄκ. 3500. 5) Σύσπορος βάρβαξ
διαφόρων ποικιλιῶν ὄκ. 670.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐν-
διαφερόμενοι δύναται νὰ ἀποτεί-
νωται εἰς τὸ γραφεῖα τῶν Δίσεων
Γεωργίας Θεσσαλονικῆς (ἐν
Πολυγύρῳ) καὶ Γεωργικῶν Σταθμῶν
Χαλκιδικῆς (παρὰ το χωρίον Ἁγιος
Μάμας).
Ἐν Ν. Μουδανίῳ τῇ 12-12-1956
Ὁ διευθυντῆς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΗ Πινακὶς τὸ ὑπ' ἀριθμ.
60952 αὐτοκινήτου ἰδιο-
τικῆς χρήσεως εἰς τὴν περιοχὴν Ν.
Μουδανίων. Ὁ εὐρὸν παρακαλεῖται
ὅπως τὴν προσκομῆσῃ ἢ εἰδοποιή-
σῃ εἰς τὸ κατάστημα κ. Ζαχαρία
Καμπούρη Ν. Μουδανία.

ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠ)ΜΙΟΥ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

Τῆς ὀφθαλμολογικῆς κλι-
νικῆς τοῦ Πανεπιστημίου
ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας 24
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 72-577
ὄρα ἐπισκέψεων, καθ' ἑκά-
στην: 12.30-2 καὶ 5.30-7

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μ. ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Ἐγνατίας 105 Τηλ. 71-297
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΓΡΑΤΣΟΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Ἁγ. Σοφίας 40
Τηλέφωνον 72-977
ΔΕΧΕΤΑΙ: 1-2)2, 5-7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΛΙΝΙΚΗ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΧΑΛΚΕΩΝ»,

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
Εἰδικοῦ:
Καρδιολόγος-Παθολόγος
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΡΙΒΙΖΑ
ΙΑΤΡΟΥ
Εἰδικοῦ: Χειρουργοῦ
Ἀρχιάτρου ἑ. ἀ.

Ἡ πλέον σύγχρονος Κλινικὴ
Συνεργάται ἰατροὶ ὄλων τῶν εἰδικοτήτων
Ὁδὸς ΕΓΝΑΤΙΑΣ 76 (εἰσοδος Χαλκῆων 18)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΡΙΣΤΟΥ, Καθηγητοῦ

Με δέος καὶ κατάνυξιν προσέδραται, ὁ ἀναρῆς ψηλαφᾷται.
 χεται σήμερον ὁ Χριστιανικὸς Κόσμος πρὸ τῆς Φάτιγης. Ἐκεῖ ὁ Ἀσπὴρ δεικνύει τὸ Θεῖον Βρέφος. Ἐκεῖ οἱ Μάγοι γονυπετεῖς προσφέρουσι δῶρα, χρυσόν, λίβανον καὶ μύρναν.
 «Τὴν μύρναν μὲν ὡς ἄνθρωπον, χρυσόν ὡς βασιλέα τὸν λίβανον δὲ ὡς θεὸν σ' ὄλην τὴν ἀτμοσφαῖραν».

Ἐκεῖ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ, θρόνοι καὶ κυριότητες, δυνάμεις καὶ ἐξουσίαι, κατέρχονται ἐξ οὐρανοῦ ψάλλοντες τὸ «Δόξα ἐν Ὑψίστοις» Ἐκεῖ ἐγένετο ἡ θεία συγκοιτάσις. Ἐκεῖ κατὰ σάρκα γεννᾶται ὁ Θεάνθρωπος. Ἐκεῖ ἡ Σεμνὴ Μαριὰμ γίνεται Μήτηρ Θεοῦ. Ἐκεῖ οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες εἶδον Φῶς Μέγα καὶ θαμβωθέντες ἀπὸ πρωτοφανῆ φωτοφάνειαν εἶπον. «Τὶ ρῆμα τοῦτο; Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γενοῦς, Βηθλεὲμ δὲ καταλιπόντες, θεῖον Χριστὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκύνουν». Ἐκεῖ ἐφάνη «τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐξυπέστηλεν ὁ Θεὸς τὸ Υἱὸν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ υἱωναικῆς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν». Παράδοξον πράγματι μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον. Φύσις καινομοτεῖται καὶ Παῦθένος τὸν Ὑπερούσιον τίχτει Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται, ὁ ἀόρατος

δρατῆται, ὁ ἀναρῆς ψηλαφᾷται.
 Προφήται εἶχον προῖδει τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσοῦ. «Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἄγγεμοῖς Ἰούδα» ἐξ οὗ γὰρ ἐξελεῖσεται ἡγούμενος ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ». Ἰαυτέρως ὁ Ἰαὴλ προεῖδεν αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀμίαιδα καπνοῦ. Ἰδοὺ ταῦτα σήμερον. Αἶμα ἡ σάρκωσις, πῦρ ἡ θεότης, ἀμίαις καπνοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου. Διὸ καὶ ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἀποφαίνεται «Οὐ φέρεται τὸ μυστήριον ἔρευναν· πιστεῖ μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν». Εἰς τὴν ὑπέροχον καταβασίαν τῶν Χριστουγέννων, ἀναγράφεται. «Οὐ σκηπτρα καὶ θρόνοι ἀλλ' ἔσχατη πτωχεία. Τὶ γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; Τὶ δὲ ταπεινότερον σαργάνων;
 Οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν Ἀσεβεῖς Ἡρώδαι, διώκται τῆς ἀληθείας, πρὸς κέντρα λακτίζετε. Τὸ Ἀνέσπερον Φῶς κατηγάγε τὸν κόσμον καὶ διέλυσε τὰ σκότη τῆς πλάνης. Σήμερον αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Τὸ κράτος τῶν εἰδώλων συνετρίβη καὶ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ἀνέτειλεν.
 Διὸ καὶ ἡμεῖς προσφέρομεν ὑπὲρ τὴν χορηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἐν Θεοῦ κινήσιν συνδρομητὰς μας, ὅτι διωρίσαμεν ὡς ἀντιπρόσωπόν μας, τὸν ἐκ Χαλκιδικῆς κ. Πολυχρόνην Σπανόν (ὁ δὸς Ἁγίου Μηνᾶ 1, γραφ 26 τηλ. 40-42) καὶ ἐξουσιοδοτήσαμεν τοῦτον ὅπως ἐισπράττει τὰς συνδρομὰς τῆς Ἐφημερίδος μας καὶ ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν μας καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσοληψίαν.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ,"

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «Νίκη» Πολυγύρου ὅπως προσέλθουν εἰς Βαν συνεδριάσιν εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον Χρ. Βεροιώτου τὴν 26ην τρέχοντος καὶ ὄραν 3ην μ.μ. πρὸς ἐκλογήν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄριστ. Τριβιζᾶν χειροῦργον καὶ Λυσίμαχον Σεραφειανὸν βουλευτὴν Χαλκιδικῆς ἐξ Ἀρναίας, διότι ἔσωσαν τὴν ζωὴν μου ἐκ μεγίστου κινδύνου. Εὐχαριστῶ ὡσαύτως τὰς ἀδελφὰς νοσοκόμους τοῦ ἰδρύματος διὰ τὰς περιποιήσεις τὰς ὁποίας μοὶ παρέσχον.
 Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 20-12-1956 ὁ εὐγνωμόνων ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΓΚΛΑΒΑΣ

Τὰ Μοναδικά

• ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
 • ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
 • ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
 • ΤΑΠΙΟΚΑ

Ι. ΠΙΩΤΗ

ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

= 4ον =

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤ. ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣ

Ἡ «νήσος μετὰ τὰ ἑκατὸ λιμάνια», ὅπως ἀποκαλεῖται ἡ Κούβα, ἔχει 5.832.851 κατοίκους καὶ 44.208 τετρ. μίλια ἔδαφικὴν ἔκτασιν με πρωτεύουσάν τὴν Ἀβάναν. Εἶναι μία ἀπὸ τὰς περισσώτερον πυκνοκατοικημένας δημοκρατίας τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπογόνους τῶν πρώτων Ἰσπανῶν ἀποίκων, πολλοὺς νέους μετανάστες καὶ μερικὸς Νέγρους τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι μετεφέρθησαν εἰς τὴν νῆσον ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν ἢ ἦλθον βραδύτερον ἀπὸ τὴν Αἴτην καὶ τὴν Ἰαμαϊκὴν. Ἡ Κούβα εἶναι ἡ μεγαλύτερα νῆσος τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικῶ. Ἀνεκαλύφθη τὸ 1492 ἀπὸ τὸν Κολόμβον καὶ τῶν πρώτων Ἰσπανῶν ἀποίκων ἠγῆθη ὁ Ντιέγο Βελασκέθ. Τὸ 1762 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ἀλλὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπεστράφη εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ὁ ἄγων πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ διήρκεσε περίπου 80 χρόνια κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ δεκαετίαν ὑπῆρξε σκληρότατος κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπὸ τὸν ἐθνικὸν ἥρωα τῆς Κούβας Χοσέ Μαρτί. Τότε μετὰ τὴν κήρυξιν πολέμου μετὰ τὴν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἰσπανίας, ἐντὸς 100 ἡμερῶν ἡ Κούβα καθὼς καὶ αἱ Φιλιππῖναι, ἡ νῆσος Πονέρο Ρίκο, ἀπηλλάγησαν εἰς ἰσπανικὴς κατοχῆς Ἐπὶ τριετίαν ἡ Κούβα παρέμεινε ὑπὸ στρατιωτικὴν κατοχὴν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἀπὸ τοῦ 1901 δὲ υἰοθέτησε Σύνταγμα Δημοκρατίας μετὰ πρῶτον Πρόεδρον τὸν Τόμας Ἐστράντα Πάμα.

Ἡ μεγαλόνησος εἶναι κυρίως γεωργικὴ μετὰ σημαντικώτερα προϊόντα καπνὸν καὶ ζαχαροκάλαμον. Ἐκτὸς αὐτῶν ἐξάγει οἰνόπνευμα, πετιμέξι, σπόγγους χρώμιον, σίδηρον, χαλκόν, μπανάνας, ποῦρα, ἀνανάδες κλπ.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ

Ἡ Γουατεμάλα ἔχει 3.011.708 κατοίκους καὶ ἔδαφ. ἔκτασιν 50.647 τετρ. μίλια. Τὴν κατέκτησεν ὁ Ἰσπανὸς Πέντρο νιέ Ἀλβάραντο ὁ ὁποῖος ἐγκατέστησε τὴν πρώτην πρωτεύουσάν εἰς τὴν παλαιάν Ἰνδιανικὴν πόλιν Ἰξμὲ τὸ 1524, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰσπανοὶ μετανόησαν Σαντιάγο νιέ Λὸς Καμπαλέρος νιέ Γουατεμάλα. Ὅταν ἀπέθανε τὸ 1541 ὁ Ἀλβάραντο, ἡ σύζυγός του τὸν διεδέχθη εἰς τὴν ἐξουσίαν. Μετ' ὀλίγον σεῖσμός καὶ πλημμύρα κατέστρεψαν τὴν πόλιν. Οἱ ἐπιζήσαντες μετέφερον τὴν πρωτεύουσάν εἰς τὴν Ἀντίγκουα, ἀλλὰ νέοι σεῖμοι τὴν κατέστρεψαν καὶ αὐτὴν τὸ 1773. Ἀπὸ τότε οἱ Ἰσπανοὶ ἐγκατέστησαν νέαν πρωτεύουσάν εἰς τὴν Ἰδρυθεῖσαν πόλιν τῆς Γουατεμάλας, ὅπως τὴν ὠνόμασαν. Τὸ 1821 ἡ χώρα ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας, ἐπὶ διατίαν δὲ ἦτο ἠνωμένη μετὰ τὴν τότε αὐτοκράτειον τὸ Μεξικόν. Ὅταν τὸ Μεξικὸ τὸ 1823 ἔγινε Δημοκρατία ἡ Γουατεμάλα ἀπεσπάρθη αὐτῆς καὶ ἀπετέλεσε τμήμα τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς. Ὅταν καὶ ἡ ὁμοσπονδιακὴ αὐτὴ Δημοκρατία διελύθη τὸ 1839, ἡ Γουατεμάλα ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν υἰοθετήσασα Δημοκρατικὸν καθεστὸς τὸ 1847.

Ὁ λαὸς τῆς χώρας εἶναι Ἰσπανικῆς καὶ ἐντοπίας Ἰνδιανικῆς καταγωγῆς μετὰ ἐμφανῆ κατάλοιπα τοῦ παλαιοῦ ἰθαγενῆ πολιτισμοῦ τῶν Μάγια. Ἡ παραγωγὴ τῆς εἶναι ἀγροτικὴ, ἐξάγει δὲ καφέ, βάμβακα, ζυλιάν κλπ.

Ἡ Αἴτη εἶναι ἡ πρώτη Δημοκρατία καὶ ἡ μόνη γαλλόφωνος χώρα τῆς Ἀμερικῆς Ἐντόπιοι Αἰτιανοὶ οἱ ὁποῖοι ἠγῆθησαν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς χώρας των, συνεπολέμησαν καὶ μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Οὐάσιγκτων διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Αἰτὴ σημαίνει «ἄρεινὴ χώρα» εἰς τὴν παλαιάν ἐντοπίαν ἰνδιανικὴν γλῶσσαν. Ἡ Αἴτη ἔχει πληθυσμὸν 3.097.220 καὶ ἔδαφικὴν ἔκτασιν 10.700 τετρ. μίλια. Εἶναι τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς νήσου Ἰσπανιόλας ἐνὸς τὸ ἀνατολικὸν τμήμα τῆς ἀποτελεῖ τὴν Δομινικανὴν Δημοκρατίαν. Ἡ Ἰσπανιόλα εὐρίσκειται μετὰ τὸ Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν καὶ τῆς Καραϊβικῆς Θαλάσσης. Τὴν Αἴτην ἀνεκάλυψε τὸ 1492 ὁ Κολόμβος, ἀρχικῶς δὲ περιήλθεν αὐτὴ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἡ ὁποία ἀκολούθως τὴν ἐξεχώρησε εἰς τὴν Γαλλίαν, ἥτις τὴν ἐκράτησεν ἐπὶ ἑνα αἰῶνα. Ἡ Μεγάλῃ Γαλλικῇ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 εἶχε ζωηρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὴν χώραν. Τότε ἐνεφανίσθη εἰς τὸ προσκήμιον ὁ Τουσαῖν Λουβερτύρ, Νέγρος τῆς Αἰτῆς, πρώην δούλος ὁ ὁποῖος σὺν τῷ χρόνῳ κατόρθωσε νὰ γίνῃ στρατηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ κυβερνήτης τῆς ἀποικίας Ὁ Τουσαῖν ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Αἰτῆς καὶ ὁ Ναπολέων διὰ τὰ συντρίψην τὴν δύναμιν του ἐξαπέστειλε ἐπὶ συγγενὴν του στρατηγὸν Λεκλέρκ ἐπὶ κεφαλῆς ἐκστρατευτικοῦ σώματος ἐναντίον τοῦ Τουσαῖν καὶ τῶν Αἰτιανῶν του. Μετὰ σκληροῦς ἀγῶνος ὁ Τουσαῖν παρεσύρθη εἰς παγίδα, ἠμάλωτίσθη καὶ ἀπεσπάρθη εἰς Γαλλίαν, ὅπου ἀπέθανεν εἰς τὰς φυλακάς. Ἀλλ' ὁ ἀγὼν τῶν Αἰτιανῶν, παρὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Τουσαῖν, συνεχίσθη ὑπὸ δύο ἄλλους ἐντοπίους στρατηγῶν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ: Τὸν ἐθνικὸν ἥρωα τῆς χώρας Ντεσσαλὶν καὶ τὸν Πετιόν. Οἱ Γάλλοι ἠττήθησαν καὶ ὁ Ντεσσαλὶν τὸν Ἰανουάριον 1804 ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀποικίας ὑπὸ τὸ παλαιὸν τῆς ὀνομα: Αἰτὴ. Ἡτο ἡ πρώτη ἐξεγερσις λαοῦ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ πρώτη χώρα ποὺ ἐκηρύσσεται ἀνεξάρτητος. Ὁ Ντεσσαλὶν διωρίσθη Γεν. Διοικητὴ καὶ κατόπιν ἔλαβε τὸν τίλον αὐτοκράτορος, ἀλλ' ἐδολοφονήθη τὸ 1806. Τότε ἡ Αἴτη ἀνεκήρυξε Δημοκρατία μετὰ πρῶτον Πρόεδρον τὸν Ἀνρὺ Κριστόφ, ὁ ὁποῖος βραδύτερον ἔλαβε τὸν τίλον Βασιλέως μετὰ διάδοχον τὸν Πετιόν. Συνεπεία τοῦτο ἡ ἐνότης τῆς χώρας διεσπάρθη. Τὸ βόρειον καὶ τὸ δυτικὸν τμήμα ἀποτελοῦσαν βασιλεῖον μέχρι τοῦ 1820 ἐνὸς τὸ ὑπόλοιπον μέρος παρέμεινε Δημοκρατία. Ὁ Κριστόφ ἐν τούτοις ἠτοκίτησε καὶ τὸν διεδέχθη ὁ Ζαν-Πιερ Μπουαγιέ ὁ ὁποῖος ἀπλευθέρωσε τὸ 1822 καὶ τὸ ἕτερον τμήμα τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ, τὴν σημερινὴν Δομινικανὴν Δημοκρατίαν. Ἐκτοτε ἡ νῆσος δλόκληρος παρέμεινε ἠνωμένη μέχρι τοῦ 1844, ὅτε ἡ Δομινικανὴ Δημοκρατία ὁργανώθη εἰς χωριστὸν Κράτος. Τὸ 1915 ἡ Αἴτη κατελήφθη ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας αἱ ὁποῖαι ἐκράτησαν αὐτὴν μέχρι τοῦ 1934.

Οἱ κάτοικοι τῆς Αἰτῆς κατὰ τὸ 90 ο)ο εἶναι Νέγροι καὶ κατὰ τὰ 10 ο)ο μιγάδες ἐκ Γάλλων καὶ Νέγρων προγόνων. Πρωτεύουσα τῆς χώρας εἶναι τὸ Πόρ-ὠ-Πρένς. Οἱ Αἰτιανοὶ ὁμιλοῦν τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Κυριώτερα προϊόντα τῆς εἶναι καφέ, ζάχαρις, μπανάνας ἀνανάδες βάμβαξ κακάο κλπ.
 (Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΔΙΚΑΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Ελάβομεν και δημοσιεύομεν τήν κατωτέρω ἐπιστολήν ἐπισημαίνοντες τήν προσοχήν όλων τών ἀρμοδίων ἐπί τοῦ περιεχομένου τῆς:

«Αγαπητή «Φωνή», Ὅπως ἀπό τὸ 1922 καὶ δώθε ἀποκαταστάθηκαν ἀγροτικῶς στήν Χαλκιδική οἱ πρόσφυγες, τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ μετὰ τοὺς ἀκτῆμονας γηγενεῖς οἱ ὁποῖοι ἀποκαταστάθηκαν σὲ ἀνταλλάξιμα κτήματα δηλαδὴ στὰ κτήματα τών Μουσουλμάνων ποῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ οἱ μὲν πρόσφυγες ἐτακτοποιήθηκαν. Τὸς δόθηκε ὁ κλῆρος, βγήκαν τὰ παραχωρητήρια, ἀποκτίσθησαν τὴν κυριότητα τών κλήρων τών καὶ εἶναι ἐν τάξει.

Τώρα ξέρετε τί ἔγινε μετὰ τοὺς γηγενεῖς ἀκτῆμονες; Ὅχι μόνον δὲν τακτοποιήθηκαν οἱ κλῆροι τών, ὅχι μόνον δὲν τοὺς δόθηκαν παραχωρητήρια ἀλλὰ θεωροῦνται ἀπλοὶ κάτοχοι τών ἀνταλλάξιμων κτημάτων καὶ ἐκοινοποιήθηκαν σ' αὐτοὺς (καὶ ἐδῶ στήν Ὀλυμπο ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα χωρία τῆς Χαλκιδικῆς) αὐτὲς τῆς ἡμέρας ἐντάλματα γιὰ νὰ πᾶνε ἀ πλῆρῶσιν... μισθώματα ἀπὸ τὸ 1944 καὶ δώθε.

Τὰ σχόλια περιτεύουν καὶ τὰ συμπεράσματα ἀφήνω νὰ τὰ βγάλετε σεῖς.

Ὅπως καταλαβαίνετε τὸ πρόβλημα τῶν ἀποκατασταθέντων σὲ ἀνταλλάξιμα κτήματα εἶναι σοβαρῶτατον καὶ ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ζωὴν πολλῶν οἰκογενειῶν στήν Χαλκιδική. Καὶ ὅχι μόνον δὲν λύθηκε τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἀλλὰ τώρα μᾶς ζητοῦν καὶ... μνηστικά δώδεκα ὀλοκλήρων ἐτῶν.

Οἱ ἀρμόδιοι, οἱ κύριοι βουλευταὶ Χαλκιδικῆς στοὺς ὁποίους τόσες φορὲς ἀποταθήκαμε, δὲν θὰ συγκινηθοῦν τέλος πάντων;

Ἀναμένουμε ἔστω καὶ τώρα νὰ κάμουν τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα γιὰ νὰ μὴ πληρωθοῦν μισθώματα γιὰ τὰ κτήματα στὰ ὁποῖα σὰν ἀκτῆμονες ἀποκαταστάθηκαν, καὶ νὰ γίνῃ ἐπὶ τέλος ἡ δικαιοσύνη διανομή καὶ νὰ μᾶς δοθοῦν τὰ παραχωρητήρια.

Σὰς εὐχαριστοῦμε πάρα πολὺ γιὰ τὴ φιλοξενία καὶ θὰ σὰς εἴμεθα εὐγνώμονες ἂν ἡ «Φωνή» βγάλῃ μιὰ μεγάλη φωνὴ πού νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους.

Ν. Ὀλυμποῦ τῆς 20/12/1956
Μὲ ὑπόληψιν (ΑΚΤΗΜΩΝ)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Σχετικῶς μετὰ τὸ οχλοῖον ἐμῶν «Νὰ ληφθοῦν ἀσθητῶς μέτρα» ἐπὶ τοῦ ἐπιποδίου τῆς συγκρούσεως τών δύο αυτοκινήτων τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς, κατὰ τὴν γνώμη μου, ὀφείλου οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐκδόσουν ἀσθητοτάτην διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας:

1) Νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ὀδηγοὶ αυτοκινήτων κατὰ τὴν διέλευσίν των ἐκ στροφῶν τών ὁδῶν νὰ βαδίζουν ἀπαραιτήτως εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ δρόμου.

2) Ὅταν πλησιάζουν εἰς τὰς ὁδοὺς στροφᾶς (ἐφ' ὅσον δὲν φαίνεται τοῦ πέραν τῆς στροφῆς μέρος τοῦ δρόμου) ἀπαραιτήτως νὰ κορνάρουν καὶ νὰ ἐλατώνουν τὴν ταχύτητα.

3) Νὰ ἀπαγορεύεται ἡ κίνησις τών αυτοκινήτων ἐφ' ὅσον τὰ φρένα τών δὲν λειτουργοῦν κανονικὰ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων νὰ γίνεταὶ συχνὰ ἔλεγχος αὐτῶν παρ' ὀργάνων τῆς τροχαίας κινήσεως, εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων πρὸς τοῦτο.

Δυστυχῶς οὐδὲν τῶν ὡς ἄνω μετῶν τηροῦν οἱ αυτοκινήτισται κατὰ τὴν μεγάλην πλειονότητά αὐτῶν, καίτοι τελοῦν ἐν γνώσει τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῶν.

Μεθ' ὑπολήψεως (Α. Ω.)

ΟΙ ΕΝΟΡΧΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΙΕΟΝ

Τακτικὸς Α'. 12ῆμέρου

Κάρολος Α. Ἀλεξιάδης, Δημ. Σ. Παπαδόπουλος, Βασ. Θ. Ἀργυρόπουλος, Ἀπόστ. Θ. Κυριακίδης Παναγ. Η. Κανάρας, Κωνστ. Δ. Μανωλοῦτσιος, Κύρκος Γ. Μουχτῆς Κωνστ. Γ. Μπασλῆς, Ἐλευθ. Κ. Μαντιέχος, Χαράλ. Α. Αὔγερινός, Ἀργύρ. Κ. Μπογιατζῆς, Μιχ. Ε. Μανωλοῦτσιος, Μανουδῆς Α. Μοδικός, Ματθαῖος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Μιχ. Π. Αὔγερινός, Νικ. Μ. Παπαμάξιμος, Ἰωάν. Χ. Παπαγιάννης, Γεώρ. Ν. Μπουλάκης, Χρῆστος Γ. Δέας, Χρῆστος Β. Εὐαγγελινός.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ῆμέρου

Ἰωάν. Ν. Μπουλάκης, Ἰωάν. Γ. Λαγός, Χρῆστος Γ. Κοσμέτης, Ἀπ. Α. Ἀμπαράς, Γεώρ. Α. Ἀποστολίδης, Κύρκος Χ. Αἰκατερινάκης, Μαυρ. Χ. Παπαγιάννης, Νικ. Δ. Κουμάνταρος, Γεώρ. Ι. Αἰκατερινάκης, Νικ. Α. Βεροιώτης.

Τακτικὸς Β'. 12ῆμέρου

Γεώρ. Ν. Κόκκαλος, Παντ. Χ. Καλαϊτζῆς, Χρῆστος Ν. Βεροιώτης, Χρῆστος Α. Βεροιώτης, Σωκράτ. Κατσαοῦνης, Στέφ. Α. Ζαμπουνῆς, Μιχαὴλ Δ. Κατεριτζῆς, Ἰωάν. Ν. Κόκκαλος, Χρῆστος Γ. Ζαχαρίας, Γεώρ. Ι. Ζαριφῆς, Ἰωάν. Δ. Κατεριτζῆς, Νικ. Δ. Καστρέιτος, Δημ. Ι. Κόκκαλος, Δούκας Κ. Κότσιανος, Αὔγερ. Κ. Ζαμπουνῆς, Γεώρ. Π. Κυριακόπουλος, Δούκας Χ. Δούκας, Ἀναστ. Π. Νίτσας, Γεώρ. Α. Ναυμπατίτης, Χρῆστος Χ. Μπανάβας.

Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ῆμέρου

Κωνστ. Ι. Δελήμπασης, Νικ. Χ. Γεροχρῆστος, Γεώρ. Δ. Γκιούρας, Δημ. Α. Ζάπης, Βασ. Θ. Θεοδωρίδης, Κύρκος Α. Ἰατροῦ Ἰωάν. Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Θωμᾶς Δ. Παπαδόπουλος, Ἀντ. Α. Μητράκος, Στυλ. Κ. Μπογιατζῆς.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΟΡΚΩΤΟΝ

Ἀργύρ. Κ. Μπογιατζῆς, Νικ. Α. Βεροιώτης, Χρῆστος Α. Βεροιώτης, Γεώρ. Ν. Μπουλάκης, Μιχαὴλ Δ. Κατεριτζῆς, Ἰωάν. Ν. Μπουλάκης, Ἰωάννης Γ. Λαγός, Δούκας Χ. Δούκας, Χαράλ. Α. Αὔγερινός, Παν. Η. Κανάρας.

Ἀναπληρωματικοὶ Α'. 12ῆμέρου

Ἀπόστ. Α. Ἀμπαράς, Κωνστ. Χ. Γεροχρῆστος, Ἀθαν. Θ. Μπαλῆς, Γεώρ. Α. Ἀποστολίδης, Κωνστ. Δ. Μανωλοῦτσιος.

Τακτικὸς Β'. 12ῆμέρου

Κωνστ. Ι. Δελήμπασης, Ἰωάν. Ν. Γιαννακόπουλος, Κάρολος Α. Ἀλεξιάδης, Δημ. Α. Ζάπης, Νικ. Α. Γαλαρινιώτης, Μιχ. Ε. Μανωλοῦτσιος, Μαυρ. Α. Μοδικός, Χρ. Γ. Κοσμέτης, Σωκράτ. Κατσαοῦνης, Ματθαῖος Δ. Μπουρμπουτσιώτης. Ἀναπληρωματικοὶ Β'. 12ῆμέρου Ἀθαν. Β. Βασιλάκης, Χρῆστος Γ. Ζαχαρίας, Νικ. Χ. Γεροχρῆστος, Ἀθαν. Ν. Κόκκαλος, Βασίλ. Θ. Ἀργυρόπουλος.

Τὸ παρὸν ὀρίσθη διὰ τὴν 9-1-1957 ἡμέραν Τετάρτην.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ οχολικὴ ἐφορεία τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Νέας Γωνιάς, διακηρύττει ὅτι, τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. θέλει διενεργηθῆ ἐν Νεῇ Γωνιά μισθοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργασίου ἀνεγερσεως σχολικῶν ἀφοδευτηρίων (καυχαρητηρίων), τῆς δαπάνης ἀνεγερσεως προϋπολογισθείσης εἰς δραχ. 20.000. Πλείονας πληροφορίας δύνανται νὰ λαμβάνωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιθεωρησεως δημ. σχολείων Χαλκιδικῆς τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ χαλκιδικῆς καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἐν Γωνιά τῆς 15ῆς Δεκεμβρίου 1956 Ὁ πρόεδρος τῆς σχολ. ἐφορείας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝ. ΤΣΕΛΙΚΗΣ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Πρὸς

Τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους κοινοτήτων

Νομοῦ

Ἐπὶ ταῖς Ἀγίας ἡμέρας τών Χριστουγέννων καὶ τῶ Νέφ "Ἐτει 1957 ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενεῖας σας καὶ δι' ὑμῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς συνδημῶτας σας καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ὑφ' ὑμῶν Ὄργανισμῶν ἐγκαρδίου καὶ εὐλογοῦντες αὐτάς.

Τὸ ἐπερχόμενον Νέον Ἔτος εἶθε νὰ ἀποθῆ χαρούμενον καὶ εὐτυχὲς δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς συμπολίτας σας δι' οὓς εὐχομαι τῆ βοήθειά τοῦ Θεοῦ νὰ κατασθῇ ἡ ζωὴ πλέον εὐχάριστος καὶ ἀνάλογος τῶν ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διὰ τῆς παρουσίας ἀπευθυνομένων εὐχῶν μου παρακαλῶ ὅπως καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος συνεκστῆθῃ νὰ ζῆσιν ἡ προσπάθεια διὰ τὴν θεραπεία τῶν ἀπασχολούντων τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὀργανισμοὺς προβλημάτων μετὰ τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὕτως αὐτὴ θέλει ἀποθῆ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συνδημῶτων σας, εἰς τὴν ὑπερτέλειαν τῶν ὁποίων ἐτάχθητε. Ὁ Νομάρχης ΔΗΜΟΣΘ. ΓΟΥΔΑΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τοὺς ἀγαπημένους μας φίλους Σωτήριον Παπαδόπουλον καὶ Ἄναν Στεργιαννοπούλου μνησθεὶν ντας εὐχόμεθα ὀλοψύχως ταχεῖαν τὴν στέψιν. ΓΙΑΝΝΗΣ-ΤΑΣΟΥΛΑ

—Εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου φίλην Ἄναν Στεργιαννοπούλου μνησθεὶν θέντα μετὰ τοῦ κ. Σωτηρίου Παπαδοπούλου εὐχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν. ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΥΛΟΥΔΗ

—Τὸ σιδηρουρικὸν ἔργαστήριον τοῦ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΜΡΟΣΟΝΙΔΗ Πλάτωνος 2 Θεσπικῆ εὐχεταὶ εἰς τοὺς Χαλκιδικεῖς χαρούμενες γιορτές.

—Εἰς τὸν ἀγαπητὸν μας φίλον Ἄνδρῆαν Ζαμπουνῆ λαβόντα τὸ πτυχίον τοῦ Κτηνιάτρου εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν. Οἰκογένεια ΗΡ. ΚΡΗΜΙΑΝΙΩΤΗ

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ

Τὴν ἐορτάζουσαν φίλην μου Μαρῖαν Τσιώνη εὐχομαι χρόνια πολλά. ΠΑΝΟΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ Δημάρχος κ. Χρῆστος Ζαμπουνῆς, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ του δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χρῆστος Κοσμέτης δικηγόρος δὲν ἐορτάζει.

—Ὁ κ. Χρῆστος Μανιῆς δὲν ἐορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χρῆστος Μορένης δὲν ἐορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χρῆστος Δημοῦδης δὲν ἐορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις λόγω πένθους.

—Ὁ κ. Χρῆστος Γ. Βορδὸς δὲν ἐορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ἡ κ. Μαίρη Δ. Ἰατροῦ, δὲν ἐορτάζει τὴν 26ν τρέχοντος.

—Ἡ κ. Μαρία Παπαγεωργίου ἡ Παραδεισὴ δὲν ἐορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου τὴν 26ην τρέχοντος, δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καὶ ὥραν 12ην π.μ. νὰ γίνῃ συνλευσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πολυγύρου, ἀπάντων τῶν μελῶν τῶν ἐνταῦθα συνεταιρισμῶν, καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ τὸ θέμα τῆς ἀνεγερσεως ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος οἰκοπέδου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ στεγασθῶσι ψυγείον, ἐργαστήριον, ἀποθήκη καὶ γραφεῖα τῶν συνεταιρισμῶν, παρακαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῶν συνεταιρισμῶν ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπαγγελματίαι, αὐτοκίνητισται καὶ πρὸς τὴν ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ Πολυγύρου, ὅπως παρευρεθῶσι κατ' αὐτήν. Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἐνώσεως Πολυγύρου

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆς 14 Δεκεμβρίου 1956

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Ἐνταῦθα

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ἀπογραφή Μεταλλούρων Βάβδου.

Ἐπὶ τοῦ δημοσιεύματος ὑμῶν τῆς 2-12-1956 εἰς τὴν στήλην «ἡ γνώμη μας», ὑπὸ τὸν τίτλον διὰ «τὸ Ι.Κ.Α.», ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἅπαντες οἱ μεταλλοῦχοι τοῦ Βάβδου οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ αὐτόθι μεταλλεῖον ἔχουσι ἐφοδιασθῆ δι' ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων Ι.Κ.Α.

Ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐγένετο διὰ τῆς ἐπιτοκίου μεταβάσεως τοῦ Διτοῦ τοῦ Ὑποτοῦ τὰς 26-29-9-56 ὁπότε ἐξεδόθησαν 114 ἀσφ. βιβλιαρίρια καὶ τὴν 12-10-56 ὁπότε ἐξεδόθησαν καὶ ἕτερα 12 ἀσφ. βιβλιαρίρια. Κατὰ τὰς μεταβάσεις τῆς 3-12-56 οὐδεὶς ἀνασφάλιστος ὑπῆρχεν κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ σωματείου τῶν.

Ὡς πρὸς τὰς εἰσφορὰς τῆς περιόδου 16-31/10-56 αὐτὰ κατεβλήθησαν τοῖς μετροῦσι καὶ ἐναπομένει τὸ τυπικὸν τῆς ἐνημερώσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων.

Ὁ διευθυντὴς ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ εὐχετηρίου τηλεγραφήματος τοῦ κ. Νομάρχου δι' οὗ ὑπέβαλε τὰς εὐχὰς του καὶ τοιαύτας τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ ἀπήντησε διὰ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος «Εὐχαριστῶ δι' εὐχὰς ἐπὶ ἐπετείῳ γενεθλίων Μου».

ΝΕΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον 15-12-1956 διετέλεσαν εἰς ἀπάσας τὰς κοινότητες τοῦ Νομοῦ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν νέων Προέδρων καὶ Ἀντιπροέδρων τῆς δευτέρας dietias. Πλήρης κατάλογος τῶν ἀποτελεσμάτων θέλει δημοσιευθῆ συχτόμως.

Κατὰ μεγάλην πλειονοψηφίαν ἐξελέγησαν νέοι Πρόεδροι.

ΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ ΣΑΝΩΝ

Σχετικῶς μετὰ τὸ γήπεδον Σανῶν ἐλάβομεν παρὰ τῆς Διοσεως Γεωργίας τὸ κάτωθι ἔγγραφο:

Ἐν Πολυγύρῳ τῆς 19-12-1956

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Ἐνταῦθα

Ἀπαντώντες εἰς σχετικὸν μετὰ τὸ «Γήπεδον Σανῶν» σχόλιον ὑμῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς ὑπηρεσίας μὲν ὑπεργραφῆ παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ αὐθαιρέτως κατέχοντος τοῦτο Μιχαὴλ Μυλωνᾶ καὶ παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν κοινότητα πρὸς ἴδρυσιν γηπέδου.

Ὁ Διότης Γεωργίας ΑΝ. ΩΡΟΛΟΓΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δτος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» προσκαλοῦμεν τοὺς φερομένους ὡς ἰδιοκτητὰς τῶν ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων καὶ ἀκινήτων πρὸς διάνοξιν τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἄρναίας, ἵνα ἐντὸς προθεσμίας δέκα (ἀρ. 10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσ. εὐσεως τῆς παρούσης, παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν καὶ ἐπιδείξουν τὰ δρῖα τῶν ὡς ἄνω ἰδιοκτησιῶν αὐτῶν βάσει τῶν παρ' αὐταῖς τίτλων ἰδιοκτησίας κλπ. τῶν ὁποίων νὰ ὑποβάλωσιν ἀντίγραφα ἡμῖν, προκειμένου βάσει τῶν ἀνωτέρω νὰ προέλθωμεν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν οἰκείων πράξεων ἀναλογισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑπ' ὄψει ἀπαλλοτριωτέων ἀκινήτων ἐν γένει.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1956 Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΞΗΠΡΕΤΕΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Δεκέμβριος.— Οἱ ἐνταῦθα «ΤΑ.Ι.ΜΣ.» ἐδημοσίευσαν μακρὰν ἀντιπόκρισιν ἀπεσταλμένου τῶν εἰς Κύπρον, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑποστηρίζεται ὅτι κατόπιν τῶν γεγονότων τῆς Αἰγύπτου ἡ Μ. Βρετανία θὰ ἐπιμενῇ εἰς τὴν κατακράτησιν τῆς νήσου. Ὁ ἐν λόγῳ ἀντιποκριτὴς τανίζει, ἐν συνεχείᾳ, ὅλους ἐκείνους τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κύπρος πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς τελείως ἀκατάλληλος ἀπὸ ἀπόψεως στρατηγικῆς σημασίας.

Ἡ ἐπιχείρησις τῆς Αἰγύπτου, γράφει ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «ΤΑ.Ι.ΜΣ.», ἀναγκάζει τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπιμενῇ εἰς τὴν κατακράτησιν τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία τῆς ἐχρησίμευσε καὶ ὡς ὁμητήριον διὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἐναντίον τοῦ Πόρτ-Σαῖδ. Οἱ βρεταννοὶ πιστεύουν αὐτὴν τὴν στιγμήν ὅτι μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα, ἡ Κύπρος εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ κάποιαν ἀκμήν ἐπιρροῆν εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν. Ἡ νήσος ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς τὸ τελευταῖον ὄχυρον εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

Συνεχίζων ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιποκριτὴς ὑποστηρίζει ὅτι οὐσιαστικῶς οἱ Ἀγγλοὶ εἰς οὐδὲν ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς Κύπρου, διότι αὐτὴ εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλος ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ὀρθότητος τῆς γνώμης του ταύτης δίδει κατ' ἀρχὴν μίαν εἰκόνα τῆς σημερινῆς πραγματικότητος τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς νήσου, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστος ἐκ τοῦ ἀναβρασμοῦ πού ἐπικρατεῖ μετὰ τὸ πλῆθος αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «ΤΑ.Ι.ΜΣ.» ὁμολογεῖ ὅτι ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων εἶναι Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ Τοῦρκοι—ἡ μειονότης—ἐπιμένει εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ἀποικιοκρατικοῦ καθεστώτος.

Κατολήγων ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιποκριτὴς ἀναφέρει ὅτι ἡ Κύπρος στερεῖται λιμένων, δρόμων—ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι εἶναι σήμερον δύσβατοι καὶ ὀρεινοί—καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνεροῦ. «Πάντα ταῦτα—προσθήσει—εἶναι ἐντελῶς ἀπαράτητα διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ ἕνας τόπος ὡς στρατηγικῆς βάσις.

Ἐκτὸς ὅμως ὄλων αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἡ ΕΟΚΑ, ἡ ὁποία ἐπιδιώκουσα τὴν ἑνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος δημοσιοῦσε σοβαρὸν ἐσωτερικὸν περισπασμὸν. Δὲν ἡμποροῦμε συνεπῶς νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ ἡ Μ. Βρετανία ἐπιμένει εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι δυνατόν νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ στρατηγικῶς».